

ADVIES VAN DE HOGE GEZONDHEIDSRAAD nr. 9119

Ontwerp van koninklijk besluit betreffende het op de markt brengen van stoffen geproduceerd in nanoparticulaire toestand

In this scientific policy advisory report, the Superior Health Council of Belgium provides an expert opinion on a draft royal decree concerning the placement on the market of substances produced in a nanoparticulated state. The Superior Health Council welcomes the registration of substances produced in a nanoparticulated state but formulates some suggestions for improvement of the text in order to reach the objectives of the royal decree

6 november 2013

1. INLEIDING EN VRAAGSTELLING

De Hoge Gezondheidsraad heeft op 24 juli 2013 een adviesaanvraag ontvangen inzake een ontwerp van koninklijk besluit (KB) betreffende het op de markt brengen van stoffen geproduceerd in nanoparticulaire toestand. De HGR wordt vóór 31 oktober 2013 om advies verzocht overeenkomstig de bepalingen van artikel 19, §1, eerste lid van de wet van 21 december 1998 betreffende de productnormen ter bevordering van duurzame productie- en consumptiepatronen en ter bescherming van het leefmilieu, de volksgezondheid en de werknemers.

Volgens de aanvrager heeft het ontwerp van KB tot doel een register aan te leggen van in nanoparticulaire toestand geproduceerde stoffen en mengsels en voorwerpen die dergelijke stoffen bevatten. Het ontwerp voorziet daartoe in een productnorm voor de aangifte van die stoffen, mengsels en voorwerpen vooraleer ze op de markt worden gebracht.

Volgens de aanvrager heeft het aanleggen van dit register de volgende doelstellingen:

- een betere kennis verwerven van de markt, de kenmerken van de nanomaterialen en het mogelijke blootstellingsrisico van mensen aan die stoffen;
- zorgen voor transparantie en het vertrouwen van de bevolking en de werknemers ten opzichte van die stoffen versterken;
- zorgen voor de traceerbaarheid en dus een interventie van de overheid mogelijk maken in geval van een risico voor de volksgezondheid of de veiligheid van de werknemers;

- een kennisbank instellen die noodzakelijk zou kunnen zijn voor de toekomstige ontwikkeling van de regelgeving betreffende deze stoffen op nationaal en Europees niveau;
- ervoor zorgen dat de ontwikkeling van die innovatieve technologie in harmonie verloopt met de bescherming van de menselijke gezondheid.

In dit advies worden zowel algemene als specifieke opmerkingen verstrekt.

Om op de vraag te kunnen antwoorden werd een ad-hocwerkgroep opgericht met experts in de nanotechnologie, toxicologie, voeding, gezondheid en leefmilieu.

2. BESLUIT

Het aanleggen van een inventaris van in nanoparticulaire toestand geproduceerde stoffen op Belgisch niveau betekent niet alleen een belangrijke stap naar een betere risicobeoordeling, maar de inventaris zal ook een belangrijk hulpmiddel zijn in het kader van het risicobeheer voor de beleidsverantwoordelijken en de overheden op federaal, gewestelijk, provinciaal en gemeentelijk niveau.

De blootstelling van de mens is complex en omvat aspecten van productie, consumptie en eindverwerking (waarbij ook het storten en de afvalverbrandingsovens belangrijke blootstellingsbronnen kunnen zijn).

Een grote onzekerheidsfactor bij de risicobeoordeling voor de gezondheid is het blootstellingsniveau van de mens aan deze nieuwe door de mens gemaakte stoffen. Hierbij vormt een register van de gebruikte hoeveelheden nanodeeltjes (in nanoparticulaire toestand en in mengsels) een noodzakelijk hulpmiddel. In deze context staat de Raad dan ook positief tegenover het voorgestelde ontwerp van KB.

Het ontwerp van KB draagt bij tot een zicht op de verschillende aspecten van blootstelling, ook al blijft dit zicht onvolledig en onvoldoende voor een echte risicobeoordeling.

Bovendien dragen water, lucht, bodem en voeding bij tot de blootstelling. Er wordt ook een onderscheid gemaakt tussen primaire (onmiddellijk contact), secundaire (industriële en commerciële blootstelling) en tertiaire blootstelling (milieu).

De Raad beveelt aan om:

- het initiatief van het ontwerp van KB voort te zetten, rekening houdend met de algemene en specifieke opmerkingen in dit advies;
- in het KB te voorzien in een regelmatige (jaarlijkse) publicatie van de gegevens;
- te voorzien in een uitbreiding van het KB naar geneesmiddelen, cosmetica en voeding;
- de doelstellingen van het ontwerp die in de nota bij de adviesaanvraag duidelijk worden vermeld (sic), ook in het ontwerp op te nemen;
- te voorzien in het oprichten van een Nationaal Referentielaboratorium;
- de betrouwbaarheid te garanderen van de te verzamelen gegevens door een kwaliteitscontrole;

- rekening te houden bij de risicobeoordeling en het risicobeheer met een blootstellingsbron die niet in het ontwerp van KB vermeld wordt en die voortkomt uit internetaankopen door particulieren. De moeilijkheid om dergelijke activiteiten te reguleren is wel bekend. De overheden moeten zich bewust zijn van het probleem en deze bezorgdheid aan andere bestuursniveaus overmaken zoals de Europese Commissie (EC), de Wereldgezondheidsorganisatie (WGO), de Wereldhandelsorganisatie (WHO), enz.;
- de aspecten nader te omschrijven betreffende het afvalbeheer voor dergelijke stoffen, mengsels en voorwerpen. Wij vinden helaas geen informatie over het afvalbeheer. Het lijkt echter onontbeerlijk om een onderscheid te kunnen maken tussen een ingeperkt gebruik (met eventueel een specifieke afvalverwerking) en een gebruik in open omgeving met een mogelijk grotere impact op werknemers, het leefmilieu (water, bodem, atmosfeer), de voedselketen, enz. (Gezondheidsraad 2011);
- rekening te houden met de mogelijke gevaren voor het leefmilieu (ophoping in de voedselketen, migratie in de bodem en risico op watervervuiling, bijzonder gevoelige organismesoorten, enz.). Deze belangrijke taak lijkt volgens de HGR buiten de draagwijdte van veel ondernemingen te vallen. Er moet dan ook in een instantie worden voorzien die bekwaam is om deze taak uit te voeren en de ondernemingen raad te geven volgens de internationale aanbevelingen (bijvoorbeeld die van EFSA voor de voeding).

Sleutelwoorden

Keywords	Mesh terms*	Sleutelwoorden	Mots clés	Stichworte
Risk Assessment / toxicity	Risk Assessment / toxicity	Risicoanalyse	Analyse du risque	Risikobewertung
Nanostructures	Nanostructures	Nanodeeltjes	Substances nanoparticulaires	Nanopartikelstoffe
Marketing	Marketing	Op de markt brengen	Mise sur le marché	Vermarktung
Registries / legislation and jurisprudence	Registries / legislation and jurisprudence	Registratie	Enregistrement	Registrierung
Mandatory Reporting	Mandatory Reporting	Kennisgeving	Notification	Meldepflicht
Waste Products	Waste Products	Afvalproducten	Déchets	Abfallprodukte
Environmental Pollution	Environmental Pollution	Milieuvervuiling	Pollution environmental	Umweltverschmutzung

* MeSH (Medical Subject Headings) is the NLM controlled vocabulary thesaurus used for indexing articles for PubMed.

3. UITWERKING EN ARGUMENTATIE

Lijst van afkortingen

KB:	Koninklijk besluit
HGR:	Hoge Gezondheidsraad
WGO:	Wereldgezondheidsorganisatie
WHO:	Wereldhandelsorganisatie
REACH:	<i>Registration, Evaluation, Authorisation and Restriction of Chemicals</i>
SEM:	<i>Scanning electron microscope</i>
TEM :	<i>Transmission electron microscopy</i>

3.1 Methodologie

Het advies berust op twee relevante wetenschappelijke publicaties, de grijze literatuur, maar, gelet op de opgelegde termijn, vooral op het oordeel van experts over de verstrekte tekst.

3.2 Uitwerking

1. Algemene opmerkingen

Hoewel dit ontwerp van KB binnen markteconomische overwegingen kadert, zijn er ook aspecten in verband met de gezondheid.

Zowel de geproduceerde hoeveelheden als het aantal toepassingen van nanodeeltjes nemen immers snel toe. Ze worden gebruikt in bijzonder veel toepassingen gaande van elektronica (batterijen, beeldschermen) over materialen die men gebruikt in de sport, in fietsen, in wagens, in windmolens, bij de waterzuivering en de bouw van bruggen en overspanningen, koelkasten enz. tot cosmetica, zonnecrèmes, therapeutische en diagnostische geneesmiddelen.

In studies naar de effecten van nanodeeltjes worden betekenisvolle risico's geopperd. De bezorgdheid voor de volksgezondheid ligt vooral in de gelijkenis tussen koolstofnanobuizen en asbest. Deze gelijkenis betreft zowel de vorm (vezels), als biologische (opname en transport), cellulair pathologische (genotoxische, carcinogene en cytotoxische), histologische, en anatomo-pathologische (ontsteking, fibrose) kenmerken. Bovendien veroorzaken koolstofnanobuizen mesotheliomen bij bepaalde muizenstammen en nemen de waarnemingen over directe gezondheidseffecten van andere nanodeeltjes in dierproeven ook toe (Pacurari M & al. 2010).

Er is op dit ogenblik evenwel te veel wetenschappelijke onzekerheid om een betrouwbare schatting van de gezondheidsimpact van nanodeeltjes te kunnen maken. Deze onzekerheden zijn verscheiden van aard en betreffen onder meer de (belangrijkste) doelorganen bij de mens, het/de werkingsmechanisme/n van deeltjes in cellen, weefsels en organen, de epidemiologie van blootstelling aan nanodeeltjes. Een belangrijk aspect van de onzekerheden betreft de blootstelling aan mengsels. Voor asbest weet men dat er synergetische effecten zijn met tabaksrook. Voor nanodeeltjes zijn deze aspecten weinig of niet onderzocht. Er zijn steeds meer aanwijzingen voor ernstige effecten, naast kanker, op de gezondheid.

De moederlijke blootstelling via inhalatie bij drachtige ratten leidt tot wijzigingen in de microvascularisatie, onder andere van de baarmoeder met gevolgen voor de nakomelingen (Phoebe et al., 2013).

De risicobeoordeling van nanomaterialen voor de menselijke gezondheid en het milieu stoot op dit ogenblik op een reeks moeilijkheden op het gebied van:

- gevaaridentificatie;
- gevaar karakterisatie: bepalen van de drempelreferentiewaarden;
- analysemethodes en de karakterisatie van nanodeeltjes: toegenomen moeilijkheden voor bepaalde complexe matrices (voeding, weefsels, dieren, bodems, enz.);
- blootstellingsbeoordeling rekening houdend met de diversiteit van de bronnen en de soorten nanomaterialen: metalen en metaaloxiden, koolstofnanostructuren, polymeren en complexe structuren.

Het aanleggen van een register van in nanoparticulaire toestand geproduceerde stoffen (+ mengsels en voorwerpen die dergelijke stoffen bevatten) is van primordiaal belang om twee fases van de risicobeoordeling te kunnen (of te beginnen) uitvoeren.

In eerste instantie de precieze en ondubbelzinnige identificatie van het gevaar op basis van de kennis van toxische effecten van verschillende nanodeeltjes en van hun belangrijkste fysisch-chemische eigenschappen. Bovendien is er in een link met de REACH-databank voorzien, zodat alle agentschappen voor risicobeoordeling en risicobeheer dezelfde soort informatie en hetzelfde formaat gebruiken.

Gezien informatie wordt gevraagd over de hoeveelheden die op de markt worden gebracht en over de gebruiksbestemming van de stoffen, mengsels en voorwerpen stelt dit de risicobeoordelaars in staat om meer realistische scenario's uit te werken om de blootstelling van het milieu en personen aan deze nanodeeltjes te beoordelen (werknemers, bewoners van blootgestelde zones en eventuele verbruikers).

Het belang voor de risicobeoordelaar en *a fortiori* voor de risicobeheerders (bij voorvallen, crisissen) is bijgevolg onmiskenbaar.

In dit ontwerp van KB wordt echter geen rekening gehouden met een blootstellingsbron die voortvloeit uit internetaankopen door particulieren. De moeilijkheid om dergelijke activiteiten te reguleren is wel bekend. De overheid moet zich bewust zijn van het probleem en deze bezorgdheid overmaken aan andere bestuursniveaus zoals de Europese Commissie (EC), de Wereldgezondheidsorganisatie (WGO), de Wereldhandelsorganisatie (WHO), enz.

Het zou heel nuttig zijn om meer nauwkeurige informatie te hebben over het afvalbeheer van de betreffende stoffen, mengsels en voorwerpen. Wij vinden helaas geen informatie over het afvalbeheer. Het lijkt echter absoluut noodzakelijk om een onderscheid te kunnen maken tussen ingeperkt gebruik (met eventueel een specifieke afvalverwerking) en een gebruik in open omgeving met een mogelijk grotere impact op werknemers, het leefmilieu (water, bodem, atmosfeer), de voedselketen, enz.

Het nut van een dergelijk register als indicator voor de blootstelling hangt samen met de beschikbaarheid van de gegevens. Het is daarom nuttig om in het KB een regelmatige (jaarlijkse) publicatie van de gegevens te voorzien.

Wegens de moeilijkheden bij de analyse en karakterisatie van nanodeeltjes en omdat de voor dergelijke taken erkende laboratoria onafhankelijk van de industrie moeten zijn, zou het goed zijn om de fundamentele voor een Nationaal Referentielaboratorium te leggen. Deze structuur moet de volgende functies vervullen: een functie als laboratorium (analyse), een administratieve functie (aangifte-inzameling voor toepassingen van nanodeeltjes) en een functie als kwaliteitscontroleorgaan (van de gegevens en de nanodeeltjes).

Tot slot hangt de betrouwbaarheid van de te verzamelen gegevens af van de uitgevoerde kwaliteitscontrole. Het ontwerp van KB gaat niet op dit aspect in. Er bestaan verschillende mogelijkheden om deze kwaliteitscontrole uit te voeren. De overheid moet dit proces reguleren en ervoor zorgen dat corrigerende maatregelen werkelijk worden toegepast. Hiertoe moet een referentielaboratorium/referentiecentrum worden opgericht.

2. Specifieke opmerkingen

Art .1, punt 9°: Dit punt moet gewijzigd worden, want zoals de pigmenten hierin worden beschreven i.e. "stoffen die onoplosbaar zijn in de gewone suspensiemilieus en die in mengsels of voorwerpen gebruikt worden omwille van hun optische eigenschappen" is het mogelijk om op nanoschaal geproduceerde pigmenten op de markt te brengen (bijvoorbeeld TiO₂ op nanoschaal, wordt steeds meer in de industrie als pigment gebruikt) zonder enige verplichting tot registratie. Met andere woorden moet er in dit ontwerp van KB rekening worden gehouden met de pigmenten die beantwoorden aan de definitie van stoffen geproduceerd in nanoparticulaire toestand (Art. 2 punt 7°).

Art. 1 van het ontwerp van KB somt een lijst op van stoffen/producten waarin zich nanomaterialen kunnen bevinden, maar waarop dit besluit niet van toepassing is. Het gaat onder meer over cosmetica, geneesmiddelen en diervoeders, producten die onder de toepassing van een andere regelgeving vallen. Indien dit besluit tot doel heeft een idee te krijgen van de aanwezigheid van nanodeeltjes op de Belgische markt, is het aangewezen om voor deze producten waarvoor een uitzondering wordt gemaakt, te voorzien in een regelmatige kennisgeving van de aard en de hoeveelheid nanodeeltjes die in deze context worden gebruikt.

Art. 2, punt 2°: REACH-verordening

Het is belangrijk dat er voor de operatoren geen bijkomende lasten zijn voor het doorsturen van gegevens die zowel door de REACH-verordening als door het ontwerp van register vereist worden. Het formaat van de databanken moet compatibel en uitwisselbaar zijn.

Art. 2, punt 4°: Wij stellen voor als definitie voor de term "aggregaat": "een massa van sterk verbonden of gefuseerde deeltjes die moeilijk scheidbaar zijn".

Art. 2, punt 5°: "agglomeraat": "een verzameling los met elkaar verbonden deeltjes of aggregaten waarvan de totale externe oppervlakte gelijk is aan de som van de oppervlakten van de individuele componenten".

De som van de oppervlakten van de individuele componenten zal normaal groter zijn dan de totale buitenoppervlakte van het agglomeraat, omdat hierin individuele deeltjes zijn geïntegreerd, waarvan het oppervlak enkel toegankelijk is bij desintegratie van het agglomeraat.

Art. 2, punt 7°: Bij de stoffen die worden gelijkgesteld met in nanoparticulaire toestand geproduceerde stoffen, stelt de HGR voor om ook meerwandige koolstofnanobuizen en verschillende andere nanobuizen dan die uit koolstof toe te voegen.

Art 2, punt 24°: Is de definitie van etikettering nuttig, daar de term verder niet gebruikt wordt?

Art. 10: Het is aangewezen om "professioneel gebruiker" te definiëren.

Art. 11, & 2., punt 3°: Het spreekt voor zich dat een lozing van stoffen geproduceerd in nanoparticulaire toestand die alleen of in een mengsel zijn geïntegreerd in het oppervlak van een voorwerp of samengesteld object hoger kan liggen dan 0,1 % van de oorspronkelijk in het voorwerp vervatte massa. Dan lijkt het ons ook belangrijk om een grens te bepalen die niet overschreden mag worden voor dergelijke lozingen, te meer daar deze stoffen die in nanoparticulaire toestand geproduceerd worden tot een onrechtstreekse besmetting van de algemene bevolking zouden kunnen leiden. Wij denken hier bijvoorbeeld aan in nanoparticulaire toestand geproduceerde stoffen zoals nanodeeltjes uit zilver die omwille van hun antibacteriële werking op het oppervlak van voedselbewaardozen kunnen worden gebruikt om de verderfelijke voedingswaren beter te bewaren. Een min of meer grote lozing van dergelijke in nanoparticulaire toestand geproduceerde stoffen op een min of meer continue wijze gedurende de levensduur van het voorwerp zou een impact op de gezondheid van de bevolking kunnen hebben. Wij menen dan ook dat het belangrijk is om een wet op te stellen waarin voor dergelijk afval een maximale grens wordt bepaald die niet overschreden mag worden.

De HGR stelt ook voor om in de Franstalige versie de term "rejet" te vervangen door "relargage".

Art. 11, § 3: De HGR begrijpt niet waarom er een afwijking wordt toegestaan aan de voorwerpen of samengestelde objecten die carbon black, synthetisch amorf silicium of neergeslagen calciumcarbonaat bevatten.

Art. 18: Dit artikel is van uitzonderlijk belang voor de risicobeoordeling (mogelijke gevaren, blootstellingen). Het is evenwel uitdrukkelijk beperkt tot de menselijke gezondheid. Het is ook belangrijk om de mogelijke gevaren voor het leefmilieu te vermelden (ophoping in de voedselketen, migratie in de bodem en risico op watervervuiling, bijzonder gevoelige organismesoorten, enz.).

Deze belangrijke taak lijkt volgens de HGR onmogelijk te verrichten voor veel ondernemingen. Er is dus een instantie nodig die bekwaam is om deze prestaties te leveren en de ondernemingen raad te geven gebaseerd op onder andere de aanbevelingen voor de voeding van EFSA.

Art. 21, § 3: het geniet de voorkeur om "concentratie" te vervangen door "naam en afmetingen van nanodeeltjes per volume-eenheid".

Bijlage 1: afdeling 2 identificatie van de stof, 4°: "gemiddelde afmeting van de aggregaten en, indien de stof onder geagglomererde vorm wordt overgedragen, de gemiddelde afmeting van de agglomeraten enz."

Gezien dit vrijkomen van eventuele individuele deeltjes een bijzonder risico kan stellen, lijkt het onontbeerlijk in het geval van aggregaten en agglomeraten om relevante informatie te verstrekken (afmeting, vorm, specifiek oppervlak, enz.) over de individuele deeltjes die ze bevatten.

Bijlage 1, afdeling 2: Gezien een in nanoparticulaire toestand geproduceerde stof in vloeibare vorm kan bestaan, stellen we voor om aan bijlage 1 in afdeling 2 een zevende punt toe te voegen: "desgevallend, de aard en de samenstelling van het oplosmiddel".

Bijlage 1, afdeling 2, punt 6°: "definiëren" toevoegen.

Bijlage 1, afdeling 3: De HGR acht het essentieel om ook over een fotografisch beeld van het aangegeven materiaal te beschikken en beveelt aan om een representatieve afbeelding te eisen: *Scanning electron microscope* (SEM) of *Transmission electron microscopy* (TEM). Dit zou onder meer kunnen helpen om het nanomateriaal te identificeren. Deze bijkomende eis moet ook aan de andere bijlagen worden toegevoegd.

Bijlage 1, afdeling 4 §3: facultatieve vermelding van de geclaimde eigenschappen voor dewelke de geregistreerde stof wordt gebruikt.

De HGR vraagt zich af waarom de vermelding facultatief is. Hij acht deze informatie als zeer belangrijk om de mogelijke gevaren te bepalen.

4. REFERENTIES

Gezondheidsraad. Nanomaterialen in afval. Den Haag: Gezondheidsraad; 2011.

Publicatie nr. 2011/10.

Internet: <http://www.gezondheidsraad.nl/nl/adviezen/nanomaterialen-afval>,

Pacurari M, Castranova V, Vallyathan V. Single- and Multi-Wall Carbon Nanotubes Versus Asbestos: Are the Carbon Nanotubes a New Health Risk to Humans? J Toxicol Environ Health A 2010;73(5):378 - 95.

Phoebe A, Stapleton P, Valerie C, Minarchick BS, Jinghai Y, Kevin Engels BS, et al. Maternal engineered nanomaterial exposure and fetal microvascular function : does the Barker hypothesis apply ?. Am J of Obstetrics and Gyn 2013;209(3):227.e1-27.e11.

Pussemier L. General conclusions of the international symposium « Nanotechnology in the food chain - Opportunities and Risks». Brussels: Proceedings Edited by FASFC; 2010. p.89-93.

EFSA – European Food Safety Authority. Scientific opinion « Guidance on the risk assessment of the application of nanoscience and nanotechnologies in the food and feed chain; 2011. Internet: <http://www.efsa.europa.eu/fr/efsajournal/pub/2140.htm>.

5. SAMENSTELLING VAN DE WERKGROEP

Al de deskundigen hebben **op persoonlijke titel** aan de werkgroep deelgenomen. De namen van de deskundigen van de HGR worden met een asterisk * aangeduid.

De volgende deskundigen hebben hun medewerking verleend bij het opstellen van het advies:

Dominique LISON*	toxicologie	UCL
Michel FONDU	gezondheid en leefmilieu	ULB
Luc PUSSEMIER*	gezondheid en leefmilieu	CODA-CERVA
Luc HENS*	genetische toxicologie	Vito
Guy MAGHUIN-ROGISTER*	genetische toxicologie	ULg
Jean-Pascal PIRET	nanotoxicologie	UNamur
Christelle SAOUT	nanotoxicologie	UNamur

Het voorzitterschap werd verzekerd door **Luc HENS** en het wetenschappelijk secretariaat door Eric JADOUL en Marleen VAN DEN BRANDE.

De volgende deskundigen hebben het advies nagelezen:

Dirk ADANG*	Niet-ioniserende straling	UCL
Eddy GOELEN	Verontreiniging	Vito
Luc HENS*	Genetische toxicologie	Ugent
Ludo HOLSBECK*	Ecologie, zoologie	LNE
Benoit NEMERY*	Toxicologie	KUL
Walter STEURBAUT*	Toxicologie	Ugent
Nicolas VAN LAREBEKE ARSCHODT*	Genetische toxicologie	Ugent
Christiane VLEMINKX*	Toxicologie	WIV
Geert VERSTEGEN	Toxicologie	Antigifcentrum

De administratie werd vertegenwoordigd door :

Gwennaëlle MAES	Jurist	FOD Volksgezondheid
-----------------	--------	---------------------

Het voorzitterschap werd verzekerd door **Luc HENS** en het wetenschappelijk secretariaat door Eric JADOUL en Marleen VAN DEN BRANDE.

Over de Hoge Gezondheidsraad (HGR)

De Hoge Gezondheidsraad is een federaal adviesorgaan waarvan de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu het secretariaat verzekert. Hij werd opgericht in 1849 en geeft wetenschappelijke adviezen i.v.m. de volksgezondheid aan de ministers van Volksgezondheid en van Leefmilieu, aan hun administraties en aan enkele agentschappen. Hij doet dit op vraag of op eigen initiatief. De HGR probeert het beleid inzake volksgezondheid de weg te wijzen op basis van de recentste wetenschappelijke kennis.

Naast een intern secretariaat van een 25-tal medewerkers, doet de Raad beroep op een uitgebreid netwerk van meer dan 500 experts (universiteitsprofessoren, medewerkers van wetenschappelijke instellingen, praktijkbeoefenaars, enz.), waarvan er 300 tot expert van de Raad zijn benoemd bij KB; de experts komen in multidisciplinaire werkgroepen samen om de adviezen uit te werken.

Als officieel orgaan vindt de Hoge Gezondheidsraad het van fundamenteel belang de neutraliteit en onpartijdigheid te garanderen van de wetenschappelijke adviezen die hij aflevert. Daartoe heeft hij zich voorzien van een structuur, regels en procedures die toelaten doeltreffend tegemoet te komen aan deze behoeften bij iedere stap van het tot stand komen van de adviezen. De sleutelmomenten hierin zijn de voorafgaande analyse van de aanvraag, de aanduiding van de deskundigen voor de werkgroepen, het instellen van een systeem van beheer van mogelijke belangenconflicten (gebaseerd op belangenverklaringen, onderzoek van mogelijke belangenconflicten en een Commissie voor Deontologie) en de uiteindelijke validatie van de adviezen door het College (eindbeslissingsorgaan van de HGR, samengesteld uit 40 leden van de pool van benoemde experts). Dit coherent geheel moet toelaten adviezen af te leveren die gesteund zijn op de hoogst mogelijke beschikbare wetenschappelijke expertise binnen de grootst mogelijke onpartijdigheid.

Na validatie door het College worden de adviezen overgemaakt aan de aanvrager en aan de minister van Volksgezondheid en worden ze gepubliceerd op de website (www.hgr-css.be). Daarnaast wordt een aantal onder hen gecommuniceerd naar de pers en naar bepaalde doelgroepen (beroepsbeoefenaars in de gezondheidssector, universiteiten, politiek, consumentenorganisaties, enz.).

Indien u op de hoogte wilt blijven van de activiteiten en publicaties van de HGR kunt u een mail sturen naar info.hgr-css@health.belgium.be.